

ÖZBEK, Kadriye (4.Kyu)

İstanbul Teknik Üniversitesi Uçak-Uzay Fakültesi

DERİNLERE

14 Ocak 2007

Felsefe, sorulara cevap bulmaktı. Artık bir spora bağlamanın zamanı gelmişti. Ya şimdi, ne yapmalıydım, neresinden başlamalıydım, beni nasıl kabuğumdan çıkarmalıydı? Bu kadar soru varken kafamda, cevabı aslında ben vermemiştim.

Oda arkadaşlarımla başladık aikidoya. İlk antrenmanlarda takla atma konusunda o kadar zorlanıyordum ki (hala da attığım söylenemez)... Zordu, uyum sağlamaya çalışıyordum ama yine de durum vahametini koruyordu. Bir süre sonra farkına vardığım şeyse ben aikidoyu sevmişim , bir yerde ai tanımlanırken ayrıcalıksız her şeyi sevgiyle kucaklamak denmişti, bu fikir hoşuma gitmişti. Artık bağımsız hareket ediyordum. Güzel bir bağımlılığım olmuştu.

Ukeden gelen her darbe öyle fırça darbesiydi ki tuvalde ister istemez çizgiler oluşturuyordu. Herkeste farklı çizgiler var; özgün,renkler ayırt edilebiliyor. Öyle acemiyim ki silgi kullanmaya çalışın. Daha o kadar çocuğum ki şu ana iyileşen belki de azıcık refleks. Bunun fiziksel tecrübeler bütünü olduğunu düşünürsek ilk adımlardayım, o kadar yol var ki ucu bucağı görünmeyen... Derken baktım ki oluşan arkadaşlıklar karşılıksız öğretim ve öğrenme üzerine kurulu, bir bakıma can emanet ediyorsun. Beni, her zaman hoşgörülle karşılayan arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Toprağa tohumlar ekiliyor, baharda yeşermesi ümitle beklenen. Toprağın mizacı ve ab-ı hayat birleşince neler olacak diye düşünürken zamanla uyum sağlama çalışmalarım içinde yaşadığım her türlü fiziksel tecrübe için senseimize teşekkür ediyorum.